

הנשרפין פרק תשיעי סנהדרין

פב.

עין משפט נר מצוה

סג א מיי פ"ב מהל'
אסורי זבאה הל"ו
סמג לאוין קרי טושיע
הר"ע סימן טו סעיף ב:
סד ב ג מיי שם טור שריע
שם:
סה ד מיי שם הלכה ב
סמג שם טור שריע
סז סעיף א:
סח ה ו מיי שם הלכה ה
סמג שם טור שריע
ס"ח מ"ט סימן טכ סעיף ד
כגה:
ס"ז ד מיי פ"ה מהלכות
ת"מ הלכה ג סמג
עשין ז טור שריע י"ד סימן
רמב"ם סעיף יא:

תורה אור השלם

1. בגדה יהודה ותועבה
נעשה בירשאל
ובירושלם כי חלל יהודה
קדש יי אשר אהב וקבל
בת אל נבר.
2. אכן בגדה אשה
מרה"ב בן בגדהים בית
ירשאל יאם יי:
3. ואת זכר לא תשכב
משכבי אשה תועבה
הוא: ויקרא יא כב
4. לא תהיה קדשה
מבנות ישראל ולא יהיה
קדש מבני ישראל:
דברים כג יח
5. יברת יי לאיש אשר
יעשה ער ונעה מאהלי
יעקב ומגיש מנחה ליי
צבאות: מלאכי ב יב
6. קבורת חמור יקבר
סחוב והשלק מהלגא
לשערי ירושלקם:
ירמיהו כב ט
7. ויאמר משה אל שפטי
ירשאל להרגו איש אגשיו
הצבאיים לבעל פעור:
במדבר כה ה
8. והנה איש מבני
ירשאל בא ויקרב אל
אחיו את המדנית לעיני
משה ולעיני כל עדת בני
ירשאל ותקח בכים פתח
אהל מועד:
במדבר כה ו
9. וירא פינחס בן אלעזר
בן אהרן הבדו ויקם
מתוך העדה ויקח רמח
בדבר כה ז
10. אין חקמה ואין
תבונה ואין עצה לנגד
משלי כא ל

נשג"ז. וזנה אס הוא כהן: **ואידך** נשייהו לא מפקרי.
ולא מחייבי משום וזנה הקשה ה"ר משה מפונטווי"א
מהא דאמר פרק הצא על יבמתו (יבמות סא. ושם) אין וזנה אלא גירות
ומשומרתת וכ"כ (כותית) ו"ל דכיון דתמיב וזנה לא יקח לא מחייבי
משום וזנה אלא אס כי יש זה ליקוחין

כגון גירות דתפיס קידושי אצל
כותית לא ועוד משמע קדוש דלאירי
זההיא דשריא לירשאל ואסירה לכהן
לאפוקי כותית דאסורה לתרווייהו
ומיהו קשה דצפרק כל האסורין
(תמורה טז: ושם) קאמר רבא צכין
הצא על כותית לוקח עליה משום
וזנה מדאורייתא ודומק הוא לאוקמי
שמעתא דהכא כחזי ועוד קשה דרבי
עשרה יומסין (קדושין דף ע"ח.) פליגי רבי
יהודה ורבי יוסי ור"ש בגיורת לכהן
ואפי' לרבי שמעון לא שרי אלא
במגירה פתוחה מצט שלש שמרעו
במוליה ישראל אצל כותית לא ונראה
לפרש דהך שמעתא במשמרת של
נצולה ואפילו אינה משומרת לא לקי
מדאורייתא מספיקא אצל ודאי נצולה
לוקח מדאורייתא כרצא בממורה
והיא דקדושין אע"ג דמדאורייתא
אסורה לאו משום וזנה מיתסרה אלא
גזירת הכתוב וכן משמע בירושלמי
פרק בתרא דקדושין דא"ר יעקב
בר אבדי צס רבי יהושע צן לוי
מעשה דמשפחה צדוס שהיו קורין
עליה ערעור ושלח רבי את ר' רומנוס
לצדוקה ומנא שנגמרייה וקנתה פתוחה
מצט ג' שנים ויום אחד והכשירה
רבי לכהונה רב הושעיא אמר כרבי
שמעון הכשירה א"ר זעירא דרבי
הכל הוא דא"ר זעירא צס רב אלא
בר אחיה ר' יודן מנוו זה צס רב
ר' אבהו צס ר' יוחנן ולא צגרת
כשר שהיא צלל מעשה וצל מצט
עשה והוא אשה צצמוליה יקח ולא
צוגרת כל לא מעשה הצא מכח
עשה עשה הוא ודכותיה כי אס
צמולה מעמיו ולא גירות כל לא
מעשה הצא מכלל עשה עשה משמע
המתם צדיא דליכא מלקות והוצרכו
חכמים לגזור כדי לחייבו מלקות
ומיהו סוגיא דיקן משמע דעודצל
דירושל' משום וזנה דמיימיה לה צפ'
הצא על יבמתו (יבמות) ובעי למפשט מינה
דהלכה כר"ש ודסי שאני התם הואיל
ואינסב אינסב דהא רב ורבי יוחנן
דאמרי צוגרת ומוכות ען לא ישא ואס
נשא נשוי ומסיק צשלמא התם סופה
להיות צעולה תמחיו הכא סופה להיות
וזנה תמחיו וז"ל וזנה לאו דווקא:

היוצק
פנחס נהרג עליו נהרג זמרי והרגו לפנחס אין נהרג עליו שהרי רודף הוא
ו'יאמר משה אל שופטי ישראל וגו' הלך שבטו של שמעון אצל זמרי
בן סלוא אמרו לו הן דנין דיני נפשות ואתה יושב ושותק מה עשה עמד
וקיבץ כ"ד אלף מישראל והלך אצל כובי אמר לה השמיעי לי אמרה לו
בת מלך אני וכן צוה לי אבי לא תשמעי אלא לגדול שבהם אמר לה אף הוא
נשיא שבט הוא ולא עוד אלא שהוא גדול ממנו שהוא שני לבטן והוא שלישי
לבטן תפשה בכלוריתה והביאה אצל משה אמר לו בן עמרם זו אסורה או
מותרת ואם תאמר אסורה בת יתרו מי התירה לך נתעלמה ממנו הלכה געו
כולם בבכיה והיינו דכתיב (יהמא בוכים פתח אהל מועד וכתבי ו'ירא פנחס בן אלעזר מה ראה אמר רב (ראה
מעשה ונזכר הלכה אמר לו אחי אבי אבא לא כך לימדתי ברדתך מהר סיני (הבועל את כותית קנאין
פוגעין בו אמר לו (קריינא דאיגרתא איהו ליהוי פרוונקא ושמואל אמר ראה (שאין (חכמה ואין תבונה ואין
עצה נגד ה' (כל מקום שיש חילול השם אין חולקין כבוד לרב ר' יצחק אמר ר"א ראה שבא מלאך והשחית בעם
ויקם מתוך העדה ויקח רומח בידו מיכן שאין נכנסין בכלי זיין לבית המדרש שלף שגנה והניחה באונקלו והיה
נשען

לא פגעו צו קנאין מהו. מה עונש צדצר: **אנשייה רב לגמריה.** שכן
מה שגמר מרבו צדצר זה ולא ידע להשיבו: **וכן הוא אומר ואס וזר**
וגו' סיפיה דקרא תועבה היא: וזנה. מופקרת ואפי' ישראלית:
קדש. מפקיר קדושתו והולך לרדוף וזנות. קדשה ממללת קדושתה
וכן קדש מחלל קדושתו: **כחוצ על**
גלגלתו של יהויקים. משום ר' חייא
בר אבויה נקט לה: **ואס ועוד אחרת**
נקמה נעשית זה צבר ועוד אחרת
מעשה זה: **וקינו דר' פרידא.** הוא
ר' חייא בר אבויה והכי אמרי' צחלקי:
נכוג. צלצלה וילאה מקצורתה:
קבורת חמור. מושלך צרחוצות:
צסיפטא. ארגו: **לשיצנפאה.**
לשכנותיה: **דלא קא מנשי לה.** אינה
נשכמת מנצו: **שגרסה לטנורא.**
הסיקה את התנור: **חייב עליה.** כלומר
נענש זה משום כל אלו: **נדה.** אע"פ
שדס כותית כדס צהמה מכל מקום
מיואס וחילול לקדושת השס הוא:
שפחה. שהיא כשפחה אצלו שנסת
ירשאל צבירה נקראת: **עודס כוכבים.**
לא תמתחן צס כי יסיר וגו' (ס) כל
המסירות את הלצ במשמעו. ומיחו
לאו דלא תמתחן ליכא דאורייתא
דדרך חמנות משמע וצית דינו של
חשמונאי גזרו דלפרוש מינה משום
כל הני: **א"א.** ולא ממש דקדושין
לית להו ומיהו לא"א דמייא ומייב
לפרוש הימנה שלא יא"א רגיל צאסת
איש: **אצל אישוס אין לסס (ש).** שסת
כותית מופקרת ואינה מיוסדת
לצעלה ולא דמייא לא"א: **אמר רב**
חסדא. קנאי הצא לימלך צצית דין
צשעת מעשה אס יפגע צו אין מוריס
לו שלא נאמרה אלא למקנא מעמנו
ואינו נמלך: **ולא עוד אלא שאס פירש**
ומרי. מן האסא והרגו פנחס אחר
כן נהרג עליו שלא נאמרה הלכה דא
אלא גשעת מעשה: **זמרי הוא**
שלומיאל: **נשיא צצט.** שמעון צדלקמן:
שמעון שני לצטן לוי שלישי לצטן:
צס יתרו מי הפטיה לך. משה קודס
מתן תורה נשא וכשמנה מורה כולן
צני נח היו וכנסו כלל מצות והיא
עמיה גריס רביס. **ערב רב:**
ונשעלמה ממנו הלכה. שנאמר לו
כסיעי הבעל כותית וכו': **אחי אבי**
אצא. היינו משה שהיה אחי אבי
אצוי אהרן: **פרוונקא.** שליח: **שמואל**
אמר מאי וירא ראה שאין חכמה.
כלומר נזכר פסוק אין חכמה ואין
תבונה נגד ה' שכל מקום שיש חילול
השס אין חולקין כבוד לרב לפיכך
הורה פנחס הלכה צצני רבו ולא
המתין ליעול רשות ממשה שלא יראו
הרואיס וילמדו להמיר את כותית:
ויקס ויקח. מכלל דעד השתא לאו
צידו הוה: **העדס.** סנהדרין שהיו
יוצבים ודינין כדמיי קח את כל ראשי
ואמרי' צצר' ד' (לעיל לה) חלק להס
צתי דינין לדונס דיני נפשות על עון
פעור: **שלף שגנה.** שלף צצרול צצראש
הען של רומח: **אונקלי.** מלצו:

הגהות הב"ח
(א) רש"י ד"ה אצל אישוס.
י"ב ע"י ע"ל פסק ד'
מיוס על סוף דף י"ב
צמוסת:

מוסף רש"י
ער בחכמים. מריף לבנין
ולרות צין החכמים.
דלמריין צערוצין (גג):
אהרנית ערנית (שבת נה):
חייב משרוס משום א"א.
גזרו עליהן משום נדה
דקנא, וצעי"ג דעצבת
סוכבים לין דמת ממחא
מן התורה, שחי היא
ככהמה, תמיס גזרו עליה,
ומשום שפחה, ומשום
עובדת כוכבים ואלו
מתחן צה דרך אישוס,
ומשום שסת איש, וצעולת
בעל שס לכן לצני נח, דמייב
והיא צעולת בעל, וירשאל
הרגיל צכך והואיל וצא עליה
צגנדה אחי למנעל מיני נדה
ירשאלית ואחי למייב
שפחה ועבר משום לא יהיה
קדש ואחי למנעלה לעצבת
סוכבים ועבר אלא תמתחן
ואחי למנעל שסת איש
ירשאל (ע"י ד'.) היא חייב
לאו דוקא אלא אסורי, דלאו
מדאורייתא אלא מדרצן
(שבת פ"א.)
משום
שג"ז. נדה שפחה עובדת
סוכבים וזנה, שאס כהן הוא
יש כהן משום לאו דוניה,
ולא לאו ממש אלא גזירה
משום וזנה יירשאלית
שנעלה לאסור לה (סח).
קריינא דאיגרתא. משל
הוא (ב"מ פ"ג.) שאין
הכמה וגו' נגד ה'. אין
הכמה תשובה נגד ה' אין
(מכרות יט: שבועות ל:) אין
מורה חכמה וכבוד ומצוה
ויען תמדת כנגד חילול
השס (שד"ח פ"ג.)

הגהות הב"ח
(א) רש"י ד"ה אצל אישוס.
י"ב ע"י ע"ל פסק ד'
מיוס על סוף דף י"ב
צמוסת:

מוסף רש"י
ער בחכמים. מריף לבנין
ולרות צין החכמים.
דלמריין צערוצין (גג):
אהרנית ערנית (שבת נה):
חייב משרוס משום א"א.
גזרו עליהן משום נדה
דקנא, וצעי"ג דעצבת
סוכבים לין דמת ממחא
מן התורה, שחי היא
ככהמה, תמיס גזרו עליה,
ומשום שפחה, ומשום
עובדת כוכבים ואלו
מתחן צה דרך אישוס,
ומשום שסת איש, וצעולת
בעל שס לכן לצני נח, דמייב
והיא צעולת בעל, וירשאל
הרגיל צכך והואיל וצא עליה
צגנדה אחי למנעל מיני נדה
ירשאלית ואחי למייב
שפחה ועבר משום לא יהיה
קדש ואחי למנעלה לעצבת
סוכבים ועבר אלא תמתחן
ואחי למנעל שסת איש
ירשאל (ע"י ד'.) היא חייב
לאו דוקא אלא אסורי, דלאו
מדאורייתא אלא מדרצן
(שבת פ"א.)
משום
שג"ז. נדה שפחה עובדת
סוכבים וזנה, שאס כהן הוא
יש כהן משום לאו דוניה,
ולא לאו ממש אלא גזירה
משום וזנה יירשאלית
שנעלה לאסור לה (סח).
קריינא דאיגרתא. משל
הוא (ב"מ פ"ג.) שאין
הכמה וגו' נגד ה'. אין
הכמה תשובה נגד ה' אין
(מכרות יט: שבועות ל:) אין
מורה חכמה וכבוד ומצוה
ויען תמדת כנגד חילול
השס (שד"ח פ"ג.)

הגהות הב"ח
(א) רש"י ד"ה אצל אישוס.
י"ב ע"י ע"ל פסק ד'
מיוס על סוף דף י"ב
צמוסת:

מוסף רש"י
ער בחכמים. מריף לבנין
ולרות צין החכמים.
דלמריין צערוצין (גג):
אהרנית ערנית (שבת נה):
חייב משרוס משום א"א.
גזרו עליהן משום נדה
דקנא, וצעי"ג דעצבת
סוכבים לין דמת ממחא
מן התורה, שחי היא
ככהמה, תמיס גזרו עליה,
ומשום שפחה, ומשום
עובדת כוכבים ואלו
מתחן צה דרך אישוס,
ומשום שסת איש, וצעולת
בעל שס לכן לצני נח, דמייב
והיא צעולת בעל, וירשאל
הרגיל צכך והואיל וצא עליה
צגנדה אחי למנעל מיני נדה
ירשאלית ואחי למייב
שפחה ועבר משום לא יהיה
קדש ואחי למנעלה לעצבת
סוכבים ועבר אלא תמתחן
ואחי למנעל שסת איש
ירשאל (ע"י ד'.) היא חייב
לאו דוקא אלא אסורי, דלאו
מדאורייתא אלא מדרצן
(שבת פ"א.)
משום
שג"ז. נדה שפחה עובדת
סוכבים וזנה, שאס כהן הוא
יש כהן משום לאו דוניה,
ולא לאו ממש אלא גזירה
משום וזנה יירשאלית
שנעלה לאסור לה (סח).
קריינא דאיגרתא. משל
הוא (ב"מ פ"ג.) שאין
הכמה וגו' נגד ה'. אין
הכמה תשובה נגד ה' אין
(מכרות יט: שבועות ל:) אין
מורה חכמה וכבוד ומצוה
ויען תמדת כנגד חילול
השס (שד"ח פ"ג.)

הגהות הב"ח
(א) רש"י ד"ה אצל אישוס.
י"ב ע"י ע"ל פסק ד'
מיוס על סוף דף י"ב
צמוסת:

מוסף רש"י
ער בחכמים. מריף לבנין
ולרות צין החכמים.
דלמריין צערוצין (גג):
אהרנית ערנית (שבת נה):
חייב משרוס משום א"א.
גזרו עליהן משום נדה
דקנא, וצעי"ג דעצבת
סוכבים לין דמת ממחא
מן התורה, שחי היא
ככהמה, תמיס גזרו עליה,
ומשום שפחה, ומשום
עובדת כוכבים ואלו
מתחן צה דרך אישוס,
ומשום שסת איש, וצעולת
בעל שס לכן לצני נח, דמייב
והיא צעולת בעל, וירשאל
הרגיל צכך והואיל וצא עליה
צגנדה אחי למנעל מיני נדה
ירשאלית ואחי למייב
שפחה ועבר משום לא יהיה
קדש ואחי למנעלה לעצבת
סוכבים ועבר אלא תמתחן
ואחי למנעל שסת איש
ירשאל (ע"י ד'.) היא חייב
לאו דוקא אלא אסורי, דלאו
מדאורייתא אלא מדרצן
(שבת פ"א.)
משום
שג"ז. נדה שפחה עובדת
סוכבים וזנה, שאס כהן הוא
יש כהן משום לאו דוניה,
ולא לאו ממש אלא גזירה
משום וזנה יירשאלית
שנעלה לאסור לה (סח).
קריינא דאיגרתא. משל
הוא (ב"מ פ"ג.) שאין
הכמה וגו' נגד ה'. אין
הכמה תשובה נגד ה' אין
(מכרות יט: שבועות ל:) אין
מורה חכמה וכבוד ומצוה
ויען תמדת כנגד חילול
השס (שד"ח פ"ג.)

הגהות הב"ח
(א) רש"י ד"ה אצל אישוס.
י"ב ע"י ע"ל פסק ד'
מיוס על סוף דף י"ב
צמוסת:

מוסף רש"י
ער בחכמים. מריף לבנין
ולרות צין החכמים.
דלמריין צערוצין (גג):
אהרנית ערנית (שבת נה):
חייב משרוס משום א"א.
גזרו עליהן משום נדה
דקנא, וצעי"ג דעצבת
סוכבים לין דמת ממחא
מן התורה, שחי היא
ככהמה, תמיס גזרו עליה,
ומשום שפחה, ומשום
עובדת כוכבים ואלו
מתחן צה דרך אישוס,
ומשום שסת איש, וצעולת
בעל שס לכן לצני נח, דמייב
והיא צעולת בעל, וירשאל
הרגיל צכך והואיל וצא עליה
צגנדה אחי למנעל מיני נדה
ירשאלית ואחי למייב
שפחה ועבר משום לא יהיה
קדש ואחי למנעלה לעצבת
סוכבים ועבר אלא תמתחן
ואחי למנעל שסת איש
ירשאל (ע"י ד'.) היא חייב
לאו דוקא אלא אסורי, דלאו
מדאורייתא אלא מדרצן
(שבת פ"א.)
משום
שג"ז. נדה שפחה עובדת
סוכבים וזנה, שאס כהן הוא
יש כהן משום לאו דוניה,
ולא לאו ממש אלא גזירה
משום וזנה יירשאלית
שנעלה לאסור לה (סח).
קריינא דאיגרתא. משל
הוא (ב"מ פ"ג.) שאין
הכמה וגו' נגד ה'. אין
הכמה תשובה נגד ה' אין
(מכרות יט: שבועות ל:) אין
מורה חכמה וכבוד ומצוה
ויען תמדת כנגד חילול
השס (שד"ח פ"ג.)